

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Bódis Pálügyvéd (....) által képviselt ... (....) felperesnek a .... által képviselt ... (....) alperes ellen biztosítási összeg megfizetése iránt indított perében a Balassagyarmati Törvényszék 2014. május 8-án kelt 7.G.20.271/2013/36-II. számú kiegészítő ítéletével kiegészített 2014. május 8-án kelt 7.G.20.271/2013/36. számú ítélete ellen az alperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyja, a perköltségre vonatkozó rendelkezését részben megváltoztatja és az alperes által a felperesnek fizetendő első fokú perköltség összegét 1.900.000 (egymillió-kilencszázezer) forint + áfa összegre leszállítja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 600.000 (hatszázezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy az államnak külön felhívásra fizessen meg 250.000 (kettőszázötvenezer) forint le nem rótt fellebbezési részilletéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes 2008. március 5-én kötött kisvállalkozói vagyonbiztosítást az alperessel a tulajdonában lévő ... szám alatti ingatlanra, ahol csokoládé édesipari termékeket előállító és forgalmazó üzeme működött.

Az ingatlanon 2011. október 14-én 22 óra körüli időben tűz keletkezett, a tüzet 22 óra 07 perckor jelezték a tűzoltóság ügyeletén, 22 óra 14 perckor érkezett ki az első tűzoltóegység, majd továbbiak. A tűz eloltása másnap 06 óra 29 perckor fejeződött be, azt nehezítette, hogy az épület földem- és tetőszerkezete több helyen a tűzoltás közben beszakadt, a vízellátás a helyszíni tűzcsapokból nem volt megfelelően biztosított, távolsági vízzelvezítést is igénybe vettek.

A kárbejelentést követően az alperes által megbízott ... tűzvizsgálati szakértő 2011. október 18-án tartott szemlét. A ... véleménye szerint az épület könnyűszerkezetes kialakítású hullámpala fedéssel, az udvar szabad része egy kerítéssel volt elválasztva a közterülettől, az udvar belső részén az U alakú épület s a kerítés mellett három méter széles előtető volt kialakítva fém hullámlemez fedéssel. Az

épület folyosóját az udvartól faszerkezetű üvegezett falak választották el. Alperes megbízottja a felperes műszaki vezetőjével pontosította az anyagtárolás korábbi módját és a gépészeti berendezések helyzetét. A tüzesettel kapcsolatban nyomozás is indult, melyben ugyancsak szakvélemény beszerzésére került sor. Az alperes megbízottja 2012. december 16-án kelt összefoglaló véleménye szerint a tűz egyértelműen szándékos gyújtogatás folytán keletkezett, ismeretlen személy legalább három helyen - az udvari részen, a csomagolóanyagok és a fal közötti részben - éghető folyadékot öntött le és azt meggyújtotta, a tűz a papíralapú csomagolóanyagokon, az éghető előtetőn gyorsan terjedt, akadálytalanul bejutott az éghető könnyűszerkezetes épületbe, a beépített padlástérbe is. A gyújtogatás elkövetőjének kiléte nem volt megállapítható, a nyomozás felfüggesztésre került, a kárösszegre vonatkozóan is szakvélemény készült.

Az alperes vagyoni kárrendezési csoportjánál ... osztályvezető 2013. január 23-án a felperes volt ügyvezetőjének e-mailben megküldte a várható biztosítási összegre vonatkozó információkat, részösszegeket, e szerint az épületre 27.718.469 forint, gépek, berendezések eszközök vonatkozásában 21.591.515 forint, áruk, készletek tekintetében 9.050.929 forint, üzemszünetre 5.000.000 forint, mellékköltségként 200.000 forint, összesen 63.560.913 forint kifizetését javasolja. Ezt követően az alperes 2013. március 13-án kelt és ... kárügyintéző által már a felszámolónak megküldött levelében megtagadta a biztosítási összeg kifizetését.

A biztosítási összeg kifizetését az alperes a ... IX.1. és X.2. pontjára hivatkozva tagadta meg, utalva arra, a felperes a káresemény megelőzése és elhárítása érdekében nem tett hathatós intézkedéseket, noha korábban olyan tartalmú telefonhívást kapott, melyben a csokoládégyár felgyújtását helyezték kilátásba. Az alperes álláspontja szerint mentesült, kártérítést nem nyújt.

A felperes felszámolását Fpk.336/2012/3. számú végzésével rendelte el a Balassagyarmati Törvényszék 2012. december 6-án, annak közzétételére 2013. január 24-én került sor.

A felperessel szemben a.... és a ... is jelzálogjoggal rendelkezett, a felszámolás elrendelésére figyelemmel követelésüket bejelentették a felszámoló felé, a hitelezői igénybejelentésük megtörtént.

A felperes 2013. március 25-én felhívta az alperest, hogy tegyen eleget a fizetési kötelezettségének, az alperes a felhívásnak nem tett eleget.

A felperes kereseti kérelmében 63.560.913 forint kártérítés, ezen összeg után a Ptk. 301/A.§ (2) bekezdése szerinti jegybanki alapkamat 7%-kal növelt késedelmi kamat és a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Csatolt a követelés engedményezésére vonatkozó nyilatkozatot.

Az alperes a kereset áttételét, illetve a kereset elutasítását kérte. Az illetékesség megállapítása után vitatta a felperes perbeli legitimációját is, hivatkozva a... kedvezményezett voltára.

Vitatta a biztosítási esemény bekövetkeztét is, hivatkozott arra, a felperes több esetben kapott fenyegetést, így nem bizonytalan jövőbeli eseményként következett be a tűz, a felperes elmulasztotta a hatékony kármegelőző intézkedéseket. Utalt az épület tulajdonságaira, vitatta azösszepszerűséget is, ténybelileg azt is, hogy készletek, gépek voltak az ingatlanban. Megtámadási kifogást is előterjesztett, állítva, a szerződéskötéskor a felperes őt lényeges körülmények tekintetében megtévesztette, az épület jellege az ajánlati űrlapon nem faszerkezetűként, hanem könnyűszerkezetűként volt megjelölve. Mentesülésre is hivatkozott, álláspontja szerint a faszerkezet közrehatott a tűz gyors terjedésében, a felperes a kármegelőzési, kárenyhítési kötelezettségét elmulasztotta, semmiféle tűz, illetve vagyonvédelmi intézkedést nem alkalmazott, nem szerelt fel térfigyelő kamerát, tűz- vagy füstjelző berendezést, riasztót sem, illetve őrszolgálatot sem szervezett. Utalt a faanyag, raklap, kartonok, tűzveszélyes anyagok szabálytalan tárolására, a tűzvédelmi előírások be nem tartására.

A felperes ebben a körben az engedélyek meglétére, az alperesi üzletkötő részletes ismereteire, illetve a kárösszeg megalapozottságára hivatkozott,összepszerűség tekintetében pedig kiemelten utalt a biztosítási kötvénynek megfelelő összegű alperesi - korábbi - elismerésre.

Az elsőfokú bíróság a 2014. május 8-án kelt 7.G.20.271/2013/36. számú - 36-II. sorszámu kiegészítő ítéletével kiegészített - ítéletével a Ptk. 536.§, 540.§, 555.§-aira és a biztosítási szerződésre hivatkozva kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 57.204.822 forintot, ennek 2013. január 24-től a kifizetésig félévente számított jegybanki alapkamat 7%-kal növelt mértékű késedelmi kamatát és 2.800.000 forint + 27% áfa összegű perköltséget; kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 150.000 forint, az alperest, 1.350.000 forint le nem rótt eljárási illetéket.

A határozat indokolása szerint alperesi közvetítő töltötte ki az ajánlati lapot, az alperes maga is könnyűszerkezetűnek tekintette a leégett építményt, e tekintetben védekezése megalapozatlan, s abban a tekintetben is, hogy a szerződéskötéskor a tűzjelző berendezés és őrszolgálat, portaszolgálat hiányáról tudomása volt, így ebből az okból nem mentesülhet. Ugyanakkor - a felperes által sem vitatottan - megállapítható volt, hogy tűzvédelmi távolságokat nem tartott be a felperes, fal mellett tárolt éghető anyagokat, az udvaron raklapokat Ebben a körben az elsőfokú bíróság a 28/2011. (IX.6.) BM rendelet egyes pontjaira hivatkozott.

Azösszepszerűség tekintetében a biztosítási összeg volt az irányadó, az alperes osztályvezetője ... is a nyomozati iratokban beszerzett szakvéleményeket vette figyelembe. Egyértelműen kizárható az alperes mentesülése, védekezése annyiban fogadható el, hogy gondos eljárással a felperes a korábbi, nem vitatott fenyegető telefonhívások hatására tehetett volna intézkedéseket, például kamerát szereltethetett volna fel, őrszolgálatot üzemeltethetett volna. Összességében mérlegeléssel 10%-ban vélte állapíthatónak felperes közrehatásának arányát, a

konkrét kármegelőzési intézkedések hiánya miatt, ezért a keresetben megjelölt összeg 90%-ának megfizetésére kötelezte az alperest a Ptk. 555.§ (1) bekezdése és 556.§ (3) bekezdése felhívása mellett, a kamatfizetésre vonatkozóan a Ptk. 301/A.§-ára, a perköltség tekintetében a Pp. 81.§ (1) bekezdése, illetve a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdésére hivatkozott.

A 36-III. számú kiegészítő ítéletével ezt meghaladóan a kereseti kérelmet elutasította.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett. Az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte elsődlegesen az eljárás lényeges szabályai megsértésére, másodlagosan a bizonyítási eljárás nagyterjedelmű kiegészítésének szükségességére tekintettel; fenntartva illetékességi kifogását is harmadlagosan az első fokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, emellett a perköltségre vonatkozó döntés hatályon kívül helyezését vagy megváltoztatását kérte, utalva az első fokú perköltség rendkívül eltúlzott voltára.

Kifogásolta, az elsőfokú bíróság az ellenkérelmét, a szerződés rendelkezéseit, illetve a vonatkozó jogszabályokat figyelmen kívül hagyta, az illetékességi kifogását elutasította, hiányos tájékoztatást adott, hiányos az első fokú ítélet indokolása is.

Hivatkozott a keresetlevél beadása kapcsán a perindítás hatályainak beálltára, s arra, jogellenes volt a felperes utólagos illetékességi nyilatkozatának alapulvétele. Eseti döntések felhívása mellett rögzítette, a Pp. 37.§-ában írt illetékességi szabály nem alkalmazható a jelen perre.

Utalt a bizonyítási eljárás hiányosságaira, a bizonyítékok megalapozatlan, okszerűtlen értékelésére, arra, a rendelkező rész és az indokolás nem áll összhangban, indokolási kötelezettségének sem tett eleget az elsőfokú bíróság, figyelmen kívül hagyta a vagyonbiztosítási szerződést. A bizonyítási teher a felperest terhelte volna, az okirati bizonyítékokkal, a felperes szerződésszegését bizonyító okirattal szemben a felperes tényállításai kerültek elfogadásra.

Hivatkozott a felperes keresetösszeírás jogi hiányára, a megtámadási kifogása érdemi elbírálásának hiányára, a mentesülés körében az általa előadottakra, azok elbírálatlanságára. Az előadását fenntartotta a felperes általi megtévesztését illetően, kiemelte, a leégett épület faszervezetű volta ismeretében nem, vagy nem a korábbi feltételekkel kötött volna szerződést a felperessel. Utalt ebben a körben a szerződés egyes pontjaira, a Ptk. 4.§ és 205.§-aira. Megismételte a biztosítási esemény hiányával kapcsolatos álláspontját, hivatkozva a Ptk. 536.§ (1) bekezdésére, illetve a ... által adott szakvéleményre a büntetőeljárás során, valamint megismételte a mentesülésével kapcsolatos előadását, jogszabályi hivatkozását és utalt arra is, az ajánlattétel körülményeit illetően bizonyítás nem folyt. Vitathatóak az elsőfokú bíróság megállapításai az úrlap kiköltését illetően is.

Kiemelten hivatkozott mentesülésére a felperes kármegelőzési, kárenyhítési kötelezettségének elmulasztása miatt. A tűzvédelmi távolságok be nem tartása kapcsán fenntartotta a szakvélemény beszerzésével kapcsolatos bizonyítási indítványát. A felperes hosszabb időn keresztül, többször kapott fenyegetéseket, ennek ellenére intézkedéseket nem tett. Ebben a körben hiányos az elsőfokú bíróság indokolása, ugyan megállapította a felperesi tárolás szabálytalanságát, de nem értékelte kellőképpen. Az összecszerűség tekintetében sem folyt bizonyítás,

noha szakkérdés lett volna az összecszerűség is. Utalt korábbi alperesi e-mailben megtett nyilatkozattal kapcsolatos alaki és tartalmi kifogásaira. Vitatta az e-mailel kapcsolatban tett felperesi előadást jogalap és összecszerűség tekintetében is. A korábban előadott bizonyítási indítványait fenntartotta, kérte ipari tűzvédelmi, valamint tűzvizsgálati szakismerettel rendelkező igazságügyi szakértő bevonását, ebben a körben megfogalmazta a szakértőnek felteendő kérdéseket is.

Végül előadta, a perköltség rendkívül eltűzött, indokolatlan. A tárolással, a tűzvédelmi problémákkal, illetve a fenyegetések kapcsán a felperesi intézkedések elmaradásával kapcsolatos ítéleti indokolást elfogadva, egyebekben vitatta az ítélet megállapításait. A csatlakozó fellebbezésre előterjesztett ellenkérelmében teljes egészében fenntartotta a fellebbezésében írtakat.

A felperes csatlakozó fellebbezésében az első fokú ítélet megváltoztatását, az alperes kötelezését kérte további 6.356.091 forint tőke és ezen összeg 2013. január 24-től 2013. június 30-ig a megelőző naptári félév utolsó napján irányadó jegybanki alapkamat 7%-kal növelt összegű kamata, illetve 2013. július 1-től a megfizetés napjáig a mindenkor naptári félév első napján irányadó jegybanki alapkamat 8%-kal növelt kamatai megfizetésére. Egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását és az alperes perköltségben marasztalását kérte. Utalt arra, a biztosítási esemény kapcsán szerződés alapján a biztosítási összeget köteles az alperes megfizetni, a megelőző intézkedések hiányával kapcsolatos ítéleti megállapítások vitathatóak. Utalt a tüzeset keletkezésének valószínű okára, s arra, esetleges bekamerázással ez nem lett volna megelőzhető, a kisméretű, lakóépületekkel körbezárt telephely őrzése sem volt indokolt. A telefonhívásokat nem volt oka komolyan venni, nem számíthatott arra, hogy egy kb. egy évvel a korábbi telefonhívást követően a gyár felgyújtása bekövetkezik. A telefonhívások és a gyújtogatás közötti összefüggésre nincsenek adatok, miként a gyújtogató motivációjára sem. Az illetékességet megalapozta a Pp. 36.§ (2) bekezdése, a kockázatvállalás helye a felperes telephelye, a keresetlevél beadásakor is fennállt az a körülmény, hogy az ügyletkötés és a teljesítés helye is Salgótarján volt. Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének eleget tett, kellően indokolta a további bizonyítás mellőzését, a felperesi ügyvezető nem tett valótlan állításokat, az alperesi megbízott többször járt a szerződéskötés előtt a telephelyen, tisztában volt a telephely tulajdonságaival, a tárolás körülményeivel. Helytelenül foglalt állást az elsőfokú bíróság abban a kérdésben, hogy a tűzvédelmi szabályzata nem volt megfelelő, a belső udvar szűk volt, eleve nem lehetett azon anyagokat úgy elhelyezni, hogy minden irányban maradjon még 12 méter, a tűzvédelmi szakigazgatási szerv ellenőrzései során ezt a körülményt nem kifogásolta, a telephely működési engedélyét megadták, azt szabálytalannak tekinteni nem lehet. Egyébként a távolság hiánya nem volt összefüggésben a tűzzel. A raklapokat, csomagolóanyagot jellemzően bérelt raktárban tárolta, azokból csak a mindenkor napi termelésnek megfelelő mennyiséget vitt a gyár területére. Az összecszerűség nem lehetett kérdéses, az azzal kapcsolatos döntés is megalapozott. Alperes rosszhiszeműen vitatja a készletek, gépek berendezések ottlétét a tüzeset időpontjában, ezt korábban már elismerte, de azt a tanúk is alátámasztották. A perköltség összegének mérlegelése is helytálló volt.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az alperesi fellebbezés, illetve a felperesi fellebbezés a per főtárgya tekintetében megalapozatlan, míg az alperesi fellebbezés az első fokú perköltség tekintetében részben helytálló az alábbiakra tekintettel:

Az 1952. évi III. törvény (Pp.) 36.§ (2) bekezdése értelmében a gazdálkodó szervezet által tevékenysége körében kötött ügyletből eredő követelés iránti pert az ügyletkötés vagy a teljesítés helyének bírósága előtt is meg lehet indítani.

A 37.§ szerint a kártérítési per a károkozás helyének a bírósága, illetőleg az előtt a bíróság előtt is megindítható, amelynek területén a kár bekövetkezett.

Az alperes ebben a körben helytállóan hivatkozott arra - eseti döntéseket is megjelölve -, hogy erre a perre a Pp. 37.§-a nem alkalmazható. A felperes viszont - az alperes érdemi ellenkérelme előterjesztése előtt - a Pp. 36.§-át jelölte meg illetékességi okként, mely vagylagos illetékességi ok figyelembe veendő volt. Ebben a körben mellőzendő volt az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy „a Cstv. szabályai értelmében annál a bíróságnál kellene megindítani a pereket, ahol a felszámolás folyik”. A kereseti kérelem alapját képező biztosítási szerződés salgótarjáni megkötésére tekintettel az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg hatáskörét és illetékességét, s az alperes erre vonatkozó kifogását helytállóan utasította el.

A jelen ügyben még alkalmazandó 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 536.§ (1) bekezdése szerint biztosítási szerződés alapján a biztosító meghatározott jövőbeni esemény (biztosítási esemény) bekövetkeztétől függően bizonyos összegnek megfizetésére vagy más szolgáltatás teljesítésére, a biztosított, illetőleg a másik szerződő fél pedig díj fizetésére kötelezi magát.

Az 540.§ (1) bekezdése alapján a biztosított a szerződéskötéskor köteles a biztosítás elvállalása szempontjából lényeges minden olyan körülményt a biztosítóval közölni, amelyeket ismert vagy ismernie kellett. A biztosító írásban közölt kérdéseire adott, a valóságnak megfelelő válaszokkal a fél közlési kötelezettségének eleget tesz.

Az 553.§ (1) bekezdése kimondja, ha a biztosítási esemény bekövetkezik, a biztosító a szabályzatban megállapított időn belül köteles szolgáltatását teljesíteni.

Az 555.§ (1) bekezdése akként rendelkezik, a biztosított köteles a kárt tőle telhetően enyhíteni. A felek megállapodhatnak a biztosított kármegelőzési és kárenyhítési teendőiben.

A fenti jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel az elsőfokú bíróság helytállóan döntött a per főtárgyában. A bizonyítási eljárást lefolytatta, melynek keretében ..., ..., ..., ... hallgatta meg tanúként és figyelembe vette a felek által becsatolt iratokat, így többek közt a biztosítási szerződést, a büntetőeljárás iratait a perbeli

káreseménnyel kapcsolatban, ebben a körben .... igazságügyi szakértő tűzvédelmi szakértői véleményét, illetve a Nógrád Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság által megküldött iratokat.

A fellebbezéssel ellentétben az elsőfokú bíróság foglalkozott az alperesnek a felperes keresetösségi joga hiányával kapcsolatos előadásával, de ebben a körben értékelte a felperes által csatolt, a követelés általa történő érvényesíthetőségével kapcsolatos iratokat.

A biztosítási szerződés megkötésére, annak körülményeire vonatkozóan ..., illetve ... tanúvallomása cáfolta az alperes megtámadási kifogását, a kárt szenvedett perbeli épület „könnyűszerkezetes” megjelölése felperesi részről megtévesztést nem jelentett.

Egyebekben az elsőfokú bíróság megfelelően indokolta, miért nem fogadta el alperes védekezését a felperesi közlési kötelezettség elmulasztása miatti teljes körű mentesülésére vonatkozóan. A felperes kármegelőzési, kárenyhítési kötelezettsége elmulasztása körében az elsőfokú bíróság kellően indokolta ítéletét, ebben a körben részben elfogadva alperesi védekezést. Az elsőfokú bíróság által alkalmazott mérlegelés felülvizsgálatára a Fővárosi Ítéltábla nem látott okot.

Az alperes közvetítője töltötte ki az ajánlati lapot, s a helyszínen ekkor nyilvánvalóan meg kellett győződnie arról, hogy biztonsági berendezések, tűzjelző berendezés, elektromos riasztó berendezés, illetve állandó őr-, portaszolgálat nincsen. Mindezek tudatában kötötte meg az alperes a szerződést, így a teljes körű mentesülésre vonatkozó védekezése nem foghatott helyt. Korábban az alperes az ajánlattételre, illetve szerződéskötés körülményeire vonatkozó felperesi előadást nem vitatta.

A biztosítási esemény bekövetkeztének hiányára vonatkozó alperesi előadás sem elfogadható, alap nélkül vitatja az esemény véletlen, váratlan, előre nem látható jellegét. Arra nézve semmilyen konkrét peradat nem állt rendelkezésre, hogy konkrétan ki, mikor és milyen fenyegetéssel élt a felperes ügyvezetője felé az üzem felgyújtásával kapcsolatban. A tűzvédelmi előírásokra, illetve tárolás körülményeire vonatkozóan az elsőfokú bíróság részletesen indokolta ítéletét.

Az elsőfokú bíróság a felperesi közrehatást lényegében komplexen értékelte, a konkrét kármegelőző intézkedések hiányára is figyelemmel a marasztalási összeget 10%-kal csökkentette.

Az összecszerűség tekintetében a fellebbezéssel ellentétben az elsőfokú bíróság nem kizárólag a felperes nyilatkozatát, hanem ..., korábban alperesnél kárrendezési feladatokat ellátó, szakismeretekkel rendelkező személy előadását, illetve korábbi, felperesnek küldött elektronikus nyilatkozatát vette figyelembe.

Az elsőfokú bíróság indokolt mérlegelése folytán megalapozatlan a csatlakozó fellebbezés is. Az elsőfokú bíróság a felperesi kármegelőzési tevékenység

tekintetében ugyancsak mérlegeléssel, a tanúvallomások és a rendelkezésre álló iratok alapján helytállóan foglalt állást. Helyesen mellőzte további szakértői bizonyítás elrendelését - az időmúlásra is figyelemmel.

A Fővárosi Ítéltábla utal arra is, az esetleges bűncselekmény megállapítását az elkövető kilétét érintő büntetőeljárás eredményre nem vezetett, így a szándékos gyűjtogatásra vonatkozó felperesi előadás, illetve a csatlakozó fellebbezésben leírt tényállás jórészt feltételezéseken alapul.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján a per főtárgya tekintetében helybenhagyta.

Részben megalapozott volt az alperesi fellebbezés az elsőfokú bíróság által megállapított első fokú perköltség tekintetében.

A Pp. 81.§ (1) bekezdése szerint részleges pernyertesség esetében a bíróság a perköltség felől a pernyertesség arányának, valamint az egyes felek által előlegezett költségek összegének figyelembevételével határoz.

A 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (1) bekezdése értelmében, ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képviselőt ellátásával felmerült munkadíj összegét a (2)-(6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével állapítja meg.

A (2) bekezdés szerint polgári perben, az elsőfokú bírósági eljárásban az ügyvéd munkadíjának a pervesztes felet terhelő összege *a)* 10 millió forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5%-a, de legalább 10.000 forint, *b)* 10 millió forint feletti, de 100 millió forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén az *a)* pontban meghatározott munkadíj és a 10 millió forint feletti összeg 3%-a, de legalább 100.000 forint.

A (6) bekezdés alapján a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság a munkadíjat - különösen az ügy bonyolultsága esetén - a (2)-(5) bekezdésben meghatározott összegnél magasabb összegben is megállapíthatja. A bíróság a munkadíj eltérő összegben történő megállapítását indokolni köteles.

Az alperes a fellebbezésében helytállóan utalt arra, kerekítéssel mintegy 1.900.000 forint összegű perköltség lett volna megállapítható a felperesi 90%-os pernyertességre tekintettel. Annak felemelésére sem az ügy bonyolultsága, sem a perbeli egyéb körülmények folytán a Fővárosi Ítéltábla sem látott alapot - annak mérséklésére sem -, így az alperes által fizetendő első fokú ügyvédi munkadíjat, mint perköltséget a rendelkező rész szerint leszállította.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 81.§ (1) bekezdése, a 239.§-a és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) és (6) bekezdése alapján rendelkezett - a tárgyaláson kívüli elbírálásra is figyelemmel - a mérsékelt, alperes által fizetendő, felperesnek járó másodfokú perköltség viseléséről.

A fellebbezés elbírálása a Pp. 256/A.§ (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül történt.

Budapest, 2014. szeptember 25.

. Rózsa Éva s. k.

a tanács elnöke

Dr. Molnár József s. k.

előadó bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.

bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana

írnok